

UCHWAŁA NR 184/XIX/2016

RADY MIEJSKIEJ SIERPCA

z dnia 2 marca 2016 r.

w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę Pana Andrzeja Skowrońskiego

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1515) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012r. poz. 270 z późn. zm.) Rada Miejska uchwala co następuje:

§ 1

1. Udziela się odpowiedzi na skargę Pana Andrzeja Skowrońskiego wniesioną w dniu 17 lutego 2016 r. w przedmiocie zaskarżenia Uchwały Rady Miejskiej Sierpca Nr 396/XLVII/2010 z dnia 10 listopada 2010 w sprawie ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów położonych wzdłuż rzeki Sierpienicy.
2. Odpowiedź na skargę, stanowi załącznik niniejszej uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

§ 3.

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej do przedłożenia niniejszej odpowiedzi na skargę wraz ze skargą Pana Andrzeja Skowrońskiego Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie.

**PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ**

Jerzy Stachurski

**Załącznik
do Uchwały Nr 184/XIX/2016
Rady Miejskiej Sierpca z dnia
2 marca 2016 r.**

**Wojewódzki Sąd Administracyjny w
Warszawie
ul. Jasna 2/4, 00 – 013 Warszawa**

Skarżący:
Skowroński Andrzej
Ul. Narutowicza 56A 4, 09 – 200 Sierpc

Organ przedstawiający stanowisko:
Rada Miejska Sierpca

Odpowiedź na skargę

W związku z wniesioną przez Pana Andrzeja Skowrońskiego w dniu 17 lutego 2016r. skargą na uchwałę Rady Miejskiej Sierpca Nr 396/XLVII/2010 z dnia 10 listopada 2010 w sprawie ustalenia miejscowego planu zagospodarowaniu przestrzennego obszarów położonych wzdłuż rzeki Sierpienicy, Rada Miejska Sierpca udziela niniejszym odpowiedzi na skargę wnosząc jednocześnie o:

- 1) jej oddalenie
- 2) zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Ponadto Rada Miejska Sierpca wnosi o przeprowadzenie w trybie art. 106 § 3 p.p.s.a. uzupełniającego dowodu z dokumentu:

- 1) pisma p. Andrzeja Skowrońskiego z dnia 27 stycznia 2014 r. na okoliczność prowadzonych przez Gminę Miasto Sierpc prac w przedmiocie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego wzdłuż rzeki Sierpienicy
- 2) uchwała nr 229/XXXII/2012 Rady Miejskiej Sierpca z dnia 23 października w sprawie przystąpienia do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów położonych wzdłuż rzeki Sierpienicy w granicach administracyjnych miasta Sierpca na okoliczność wszczęcia przez organ stanowiący Gminy Miasto Sierpc procedury zmiany miejscowego planu zagospodarowania terenu dla obszaru obejmującego swym zakresem nieruchomości gruntowe Skarżącego

Uzasadnienie

W dniu 17 lutego 2016 r. do Urzędu Miejskiego w Sierpcu wpłynęła skarga na uchwałę Radz Miejskiej Sierpca Nr 396/XLVII/2010 z dnia 10 listopada 2010 w sprawie ustalenia miejscowego planu zagospodarowaniu przestrzennego obszarów położonych wzdłuż rzeki Sierpienicy.

Skarżący podnosząc zarzuty w przedmiotowej skardze wskazał iż do dnia jej wniesienia Rada Miejska nie podjęta czynności zmierzających do eliminacji naruszeń

prawa własności na działce nr 34/2, stanowiącej jego własność. Powyższe nie jest zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, nie mniej z uwagi na nieprecyzyjność sformułowań zawartych w skardze organ stanowiący wskazuje.

- 1) Aktualnie w ewidencji i rejestrze gruntów nie funkcjonuje działka nr 34/2. Taka działka, która rzeczywiście istniała w 2010 r., została podzielona. Organ stanowiący Gminy Miasta Sierpc jedynie podejrzewa, iż Skarżącemu najpewniej chodzi o działki nr 34/5, 34/7 i 34/8. Takie bowiem wskazał w wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa, które wpłynęło do Rady Miejskiej Sierpca w dniu 2 lutego 2016.
- 2) Skarżący stwierdza, iż Rada Miejska w Sierpcu nie podjęła czynności zmierzających do usunięcia naruszeń prawa własności. Powyższe jest sprzeczne z załączonymi do odpowiedzi na skargę dokumentami. Po pierwsze, tego rodzaju wezwanie o tego rodzaju treści jest pierwszym które wpłynęło do organu stanowiącego. Po wtóre, aktualnie są prowadzone prace w przedmiocie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, o czym wie sam Skarżący. Sam bowiem był wnioskodawcą podjęcia tego rodzaju prac w 2012 r. (uzasadnienie uchwały). Co więcej, czynnie uczestniczy w tych pracach składając określone wnioski i zapoznając się z pracami urbanisty.

Dowód: uchwała nr 229/XXXII/2012 Rady Miejskiej Sierpca z dnia 23 października w sprawie przystąpienia do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszarów położonych wzdłuż rzeki Sierpienicy w granicach administracyjnych miasta Sierpca (dok. nr 1)

pismo Skarżącego z dnia 27 stycznia 2014 r. (dok. nr 2)

- 3) Skarżący skierował do Rady Miejska Sierpca wezwanie w dniu 2 lutego 2016 r. i organ zajął się przedmiotowym wezwaniem w ustawowym terminie wynikającym z treści art. 53 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (dalej: p.p.s.a.)
Nie czekając jednak na stanowisko Rady Miejskiej Sierpca Skarżący już w dniu 17 lutego 2016 r. wniósł za pośrednictwem organu skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zarzucając naruszenie prawa. Należy stwierdzić, iż takie działanie Skarżącego narusza treść art. 53 § 2 p.p.s.a. W myśl bowiem przywołanego art. 53 § 2 p.p.s.a. skargę „wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa”. Skarżący tego terminu nie dochował.
- 4) Niezależnie jednak od powyższego organ stanowiący wskazuje, iż zmiana miejscowego planu wymaga zastosowania nie jest możliwa ad hoc jak wydaje się Skarżącemu. Zmiana całości lub części miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego możliwe jest jedynie w takim trybie, w jakim następuje uchwalenie planu. Uchylenie planu jest bowiem traktowane jak jego zmiana, dlatego też niezbędne jest zastosowanie procedury stosowanej przy uchwalaniu planu. Podjęcie przez Radę Miejską Sierpca uchwały o uchyleniu całości lub części planu miejscowego, bez przeprowadzenia całej procedury planistycznej, skutkowałoby nieważnością takiej uchwały.
Zgodnie z brzmieniem art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (dalej u.p.z.p.) „zmiana studium lub planu miejscowego następuje w takim trybie, w jakim są one uchwalane”. Co w myśl art. 28 ust. 1 u.p.z.p. „Istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu

miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części". Jak podkreśla się w orzecznictwie sądów administracyjnych, plan jest aktem prawa miejscowego i jak każda regulacja może być całościowo zastępowana przez nowy akt tego samego rzędu, czyli nowy plan. Równie dozwolone (z prawnego punktu widzenia) jest dokonanie częściowej tylko nowelizacji planu. Tak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 8 kwietnia 2009 r. w sprawie II OSK 1468/08. Analogiczny problem był także przedmiotem rozstrzygnięcia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 28 października 2008 r. w sprawie II SA/OI 571/08. Otóż, jak wynika z uzasadnienia wyroku nie można się zgodzić z poglądem, jakoby uchwała uchylająca plan miejscowy nie stanowiła zmiany istniejącego planu miejscowego, skoro jest jego wyeliminowaniem z uwagi na nieadekwatność rozwiązań w stosunku do obecnie istniejącego stanu faktycznego. Jeżeli rada gminy dojdzie do przekonania, że plan miejscowy stał się nieaktualny – co powinno nastąpić poprzez podjęcie uchwały w trybie art. 32 ust. 2 zd. drugie u.p.z.p. – to następnie należy podjąć działania, o których mowa w art. 27 u.p.z.p. Rada gminy może więc w każdym czasie dojść do przekonania, iż zapisy planu miejscowego są nieaktualne, jednakże w takim przypadku nie jest uprawniona do uchylenia takiego zapisu obowiązującego planu miejscowego, lecz do przeprowadzenia procedury określonej w art. 27 u.p.z.p.

Na koniec zauważyć należy, że każda poprawka w planie miejscowym, nawet taka, która mogłaby być uznana za "oczywistą omyłkę", jest traktowana jako zmiana planu wymagająca przeprowadzenia procedury planistycznej. Brak takiej procedury prowadzi wprost do stwierdzenia nieważności podjętej uchwały w przedmiocie sprostowania oczywistej omyłki. Takie stanowisko zajął w wyroku z dnia 17 grudnia 2010 r. w sprawie II SA/Kr 775/10 zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie.

- 5) Posiłkując się zatem uzasadnieniem zawartym w pkt 4 niniejszej odpowiedzi na skargę Rada Miejska w Sierpcu wskazuje, iż aktualnie są prowadzone prace w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania terenu, których efektem będzie uwzględnienie żądań Skarżącego. Aktualny projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględnia stanowisko Pana Andrzeja Skowrońskiego i nie lokalizuje dróg wewnętrznych na działkach nr 34/5, 34/7 i 34/8. Odnośnie zaś ustanowionej strefy ochronnej Gmina Miasto Sierpc zleciła urbanistce prace w celu uchylenia strefy ochronnej w części dot. w/w działek Skarżącego. Z nowym planie zagospodarowania przestrzennego ów strefa ochronna już nie będzie obowiązywała.

Mając na względzie powyższe Rada Miejska Sierpca wnosi jak na wstępie.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

Jerzy Stachurski